



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1936/2019
04.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, др Илије Зиндовића и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Небојша Петровић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Сектор за ванредне ситуације, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4226/18 од 18.01.2019. године, у седници већа одржаној 04.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблагоприятна ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4226/18 од 18.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2050/17 од 24.09.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апослутне и стварне ненадлежности Првог основног суда у Београду за поступање у предмету П1 2050/17 од 24.09.2018. године. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је обавезана тужена да тужиоцу уплати на рачун Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање доприносе по основу пензијског и инвалидског осигурања за период од 08.12.2007. до 08.07.2010. године које је обрачунато и на износе основице у свему према изреци пресуде Првог основног суда у Београду П1 14834/10 од 15.12.2016. године и то са појединачно одређеним месечним износима као у том ставу изреке. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка плати укупан износ од 51.000,00 динара у року од осам дана.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4226/18 од 18.01.2019. године, ставом 1. изреке, потврђена је пресуда Првог основног суда у Београду П1 2050/17 од 24.09.2018. године, а жалба тужене је одбијена као неоснована. Ставом 2. изреке, одбијен је захтев тужене да се обавезе тужилац да туженој плати трошкове другостепеног поступка, као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. ЗПП и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Испитујући благовременост ревизије применом члана 410. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужене неблаговремена.

Чланом 403. став 1. ЗПП прописано је да против правноснажне пресуде донете у другом степену, странке могу да изјаве ревизију у року од 30 дана од дана достављања пресуде.

Туженој је побијана другостепена пресуда достављена дана 08.02.2019. године што је утврђено увидом у доставницу у списима предмета.

Последњи дан за изјављивање ревизије, применом правила прописаних чланом 103. ЗПП била је недеља 10.03.2019. године. Како је недеља нерадни дан, тај рок се продужава до 11.03.2019. године који је задњи дан када је тужена могла да изјави ревизију. Тужена је упутила ревизију преко поште препорученом пошиљком дана 12.03.2019. године, што је дан када је изјављена ревизија.

Имајући у виду да је тужена изјавила ревизију по протеку законског рока од 30 дана од достављања преписа другостепене пресуде, то значи да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци решења.

**Председник већа
судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић